

[Svend Aage Jensby]

Det, forsvarsministeren her lægger op til, er, at den danske bistand til at håndhæve embargoen dernede som et væsentligt element i fredsprocessen nu skal forlænges ved, som der står i bemærkningerne, at lade »Peter Tordenskiold« og »Olfert Fischer« deltage i Adriaterhavet.

Det er nævnt tidligere, at disse skibe er en del af Atlanterhavsflåden, og at i hvert fald en del af den er forlagt midlertidigt til Adriaterhavet, hvorfor det ikke vil betyde større omkostninger. Lidt omkostninger er der forbundet med det, men det tager vi med, dog er det væsentligt for os, at der trods alt skal være tale om merudgifter inden for rimelighedens grænser; men det er nødvendigt at fortsætte sanktionerne, og derfor er vi med.

Vi er også tilhængere af, som der lægges op til, at regeringen fremover kan sende fredsbevarende bidrag – korvetter eller andre skibe – derned, men vi er meget kede af, at der ikke er værnepligtige besætningsmedlemmer om bord. Jeg undrede mig lidt, da jeg hørte den socialdemokratiske ordfører hilse netop det element i beslutningsforslaget meget velkommen, for sidste år, da vi behandlede beslutningsforslag nr. B 99, husker jeg, at den socialdemokratiske ordfører var tilfreds med, at der var værnepligtige med, men at det dog var frivilligt for de værnepligtige; det princip tilsluttede vi os også.

Nu går man altså et skridt videre og hilser det særdeles velkommen, at der slet ingen værnepligtige er med. Jeg går ud fra – og det håber jeg forsvarsministeren kan bekræfte – at det ikke er et principskifte, vi her er inde på, for Venstre mener, at det er utrolig vigtigt for hele forsvarsviljen, at værnepligtige, der har den fornødne uddannelse, også deltager i operationer som denne.

Jeg håber, det er et sammentræf af tilfældigheder, der gør, at man altså lige på disse skibe har tilstrækkeligt stampersonel til at løse opgaven, og at der ikke ligger andet i det, for hvis det er tilfældet, tager vi afstand fra, at man ikke benytter værnepligtige.

Men bortset fra denne bemærkning, som jeg håber giver forsvarsministeren anledning til at aflive min frygt, kan vi tilslutte os forslaget.

Pelle Voigt (SF):

Folketinget behandler dette forslag fra for-

svarsministeren i en situation, hvor vi må konstatere, at vi endnu er meget langt fra noget, man kunne kalde en endelig løsning på konflikten i Eksjugoslavien. Flere konflikter ligger og lurur i Makedonien og i den albanskbefolkede provins Kosovo, og der er stadig en række mildest talt uløste problemer i forholdet mellem Kroatien og Serbien.

I det hele taget er Jugoslavien stadig væk den krudttønde, som det hele tiden har været, og ud fra et pessimistisk synspunkt kan man frygte, at vi endnu kun har set begyndelsen af en meget blodig og ubehagelig konflikt.

I den situation er det lykkeligt og et positivt tegn, at det virker, som om FN's stadig klarere politik og stadig øgede beslutsomhed i Eksjugoslavien nu er ved at give konkrete resultater. Det har vi set i den indgåede våbenhvileaftale omkring Sarajevo, hvor udviklingen har ført til, at de hidtil relativt passive stormagter USA og Rusland aktivt gik ind i en løsning af problemerne i Eksjugoslavien, noget, der desværre synes at være en temmelig afgørende forudsætning for, at FN's forsøg på at skabe varige løsninger på problemerne og tilvejebringe forudsætninger for varige løsninger i form af våbenhviler kan lykkes.

Det er ikke nogen hemmelighed, at SF i forhold til den danske politik i Jugoslavien på en række punkter har forholdt sig kritisk. Vi har altid været af den opfattelse, at militær magt-anvendelse – også militær magtanvendelse fra FN's side – skulle overvejes meget omhyggeligt, at der skulle være klare, præcise formål, hvis Danmark skulle deltage i en militær magtudøvelse, og at der skulle være tale om en klar og tydeligt udformet politik fra FN's side for at sikre en dansk deltagelse. Ud fra det princip har SF stemt for en række aktioner og for en ganske omfattende dansk deltagelse i fredsbevarende operationer i det tidligere Jugoslavien og på andre punkter forholdt sig afvisende.

Med hensyn til dette forslag må vi sige, at vi er klart positive. Det er vores opfattelse, at målet for embargoen er klart, og at embargoen er rigtig. Vi kan naturligvis, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, i en senere situation komme ud for, at hele embargopolitikken ændrer sig, at der i forbindelse med en øget fredeliggørelse af situationen i Eksjugoslavien skal ske en gradvis ophævelse af embargo bestemmelser, som kan få os til at gen-